

Datum: 28. marec 2022

Sindikat vojakov Slovenije

Za ljudi in Slovenijo

Objavljeno na spletni strani SVS

Prvi odzivi Ministrstva za obrambo ob dokazanih kršitvah predpisov v Slovenski vojski s Sodbo Vrhovnega sodišča v zvezi s pripravljenostjo in ugotovitve SVS

Na Sodišču Evropske unije in na najvišjem sodišču v Sloveniji je SVS po 12. letih dokazal svoj prav, da je potrebno čas, ko pripadnikom SV ni omogočen odhod domov, šteti v delovni čas in ga tudi plačati kot redno delo. SVS je na Ministrstvo za obrambo danes poslal prvi paket prejetih obrazcev članov – pooblastil SVS-ju za zahtevami za pridobitev plačilnih list za zadnjih pet let.

Ministrstvo za obrambo za pripadnike SV po prvih odzivih nima namena urediti odrejanja pripravljenosti in plačila zanj v skladu s predpisi. Kot izhaja iz odgovora ministrstva sindikatom (v povezavi spodaj) in navedbah novinarja v članku Dnevnika z dne 23. marca, v povezavi: Sindikat v nove tožbe, ministrstvo v razmislek, se na obrambnem ministrstvu ne razmišlja o spremembah organizacije dela in plačil v skladu s predpisi. Namen ministrstva je izvršiti individualno sodbo pripadnika SV – člana SVS (izplačati dosojeno), ob tem pa proučujejo kako naprej. Eden od odgovorov novinarju je, citirano:

Sodb Vrhovnega sodišča RS se ne komentira, temveč se jih izvrši tako kot se glasijo. Pri tem poudarjamo, da gre v konkretnem primeru za individualni delovni spor in v tem trenutku ne moremo govoriti o kolektivni sodbi in posledicah za celoten sistem.

V SVS se strinjamo, da ne gre za kolektivno sodbo, ne strinjamo pa se z izjavo, da **ne moremo govoriti o posledicah za celoten sistem**". Ob razsojenem so naše ugotovitve:

- da za pripravljenost na delovnem mestu ali določenem kraju (ne samo na straži, gre za vse pripravljenosti), ustrezno plačilo več kot deset let sploh ni bilo urejeno;
- da je odrejanje takšne pripravljenosti ves čas zaradi neurejenega ustreznega plačila bilo nezakonito, zato tudi ugodilna sodba v dobljenem individualnem primeru;
- pripadniki SV tega ne smemo dopustiti in narediti moramo vse, da se s takšno nezakonito prakso ne nadaljuje več.

V SVS menimo, da na ministrstvu z državnim odvetništvom ne razmišljajo v smeri organizacije dela in plačil pripadnikov SV za pripravljenost v skladu z ugotovljenimi kršitvami, ko so pripadniki SV na določenem kraju in ne morejo domov, torej v skladu s predpisi.

Menimo, kot smo že napovedali, da odgovorni proučujejo rešitve zgolj za stražo, brez namena ureditve plačila drugih pripravljenosti (varovanje meje, vaje...).

Iz ugotovitev in same sodbe Vrhovnega sodišča RS kot sodbe sodišča EU tako izhaja, da je zaradi dosedanjih kršitev zakonodaje prvo potrebno ugotoviti:

- da je brez ustreznega plačila, po sodbi v višini 100% ure, **nezakonito odrejanje pripravljenosti na določeni lokaciji**, ko pripadnikom ni omogočen odhod domov;
- da je **celoten sistem organizacije dela in plačil potrebno nemudoma uskladiti** s slovensko zakonodajo, pravnim redom Evropske unije in v skladu s sodno prakso;
- **organizacijo dela in plačila v celotnem sistemu je potrebno z vidika spoštovanja zakonodaje urediti za vse pripravljenosti na določeni lokaciji enako**, ker gre v vseh primerih za identično situacijo kot pri straži, o kateri je bilo razsojeno.

V SVS menimo, da ministrstvo z državnim odvetništvom, kot tudi izhaja iz njihovih prvih odzivov, ne iščeta zakonitih rešitev, ampak iščejo rešitve s cilji:

- da se v bodoče uredi zgolj organizacija straže, ker je bilo razsojeno zgolj o pripravljenosti na straži, pri čemer ni nujno, da se bo v bodoče za vse pripadnike spoštovalo razsojeno;
- kako doseči, da se za ostale pripravljenosti ne spoštuje zakonodaje in da se dela enako kot doslej tudi vnaprej;
- z morebitnim izplačilom razlike od 20% oz. 50% do 100% za zadnjih pet let (kolikor je zastaralni rok za tožbe), zgolj za v preteklosti opravljeno stražo (namesto za vse pripravljenosti) počakati oz. zavlačevati čim dlje, ker z vsakim mesecem zastara mesec izpred petih let;
- kako spremeniti zakonodajo, da bi dosedanja praksa postala zakonita.

Sodba Vrhovnega sodišča je jasna in v njenih obrazložitvah oz. argumentaciji je zapisano:

Po Zakonu o delovnih razmerjih (142. člen) in Sodbi Vrhovnega sodišča VIII Ips 196/2018 je učinkoviti delovni čas vsak čas, v katerem delavec dela, kar pomeni, da je **na razpolago delodajalcu in izpolnjuje svoje delovne obveznosti iz pogodbe o zaposlitvi**. Ob uporabi Direktive 2003/88/ES in po Sodbi Vrhovnega sodišča VIII Ips 196/2018 **se v delovni čas šteje tudi pripravljenost** v okviru straže, v katerem tožnik sicer **ni dejansko delal**, je pa moral biti v **stalni pripravljenosti na določenem kraju** in je bil takrat **na razpolago delodajalcu, brez možnosti odhoda domov ali kam drugam**.

SVS bo v kratkem z namenom uveljavljanja razsojenega glede pripravljenosti:

- v kolektivnem sporu izpodbijal Aneks št. 9 h KPJS, ki določa plačilo pripravljenosti na določenem kraju ali delovnem mestu v višini 50 %, kar je nezakonito in to je potrdila Sodba Vrhovnega sodišča VIII Ips 196/2018;
- na Ustavnem sodišču izpodbijal Zakon o obrambi v delih (97.č in 97.e člen), ki določajo, da se pripravljenost na delovnem mestu ali določenem kraju ne šteje v delovni čas;
- za plačilo razlike od 20% oz. 50% do 100% za zadnjih pet let se bodo za člane SVS vlagale tožbe, predvsem zaradi zastaranja, zaradi plačila istovrstnih pripravljenosti kot pri straži (ker gre za kršitev istih predpisov) in zaradi negotovosti o tem, ali bo ministrstvo dolg za pet let poravnalo vsem.

23.3.2022 Dnevnik: Sindikat v nove tožbe, ministrstvo v razmislek

23.3.2022 MORS: Poziv k poravnavi - pojasnilo

Za tisk in oglasne table Novica SVS z dne 28. marca 2022